

Pieter T'Jonck

Jan zag eens slurfjes hangen: Jan Decorte en Comet "In ondertussendoor"

De Standaard • 16 Nov 1987 • Dutch

BRUSSEL - Het nieuwe produkt van Jan Decortes huisvlijt borduurt voort op zijn vorige werkje, "Het stuk stuk". Om de "sequel" herkenbaar te houden werd een en ander behouden uit dat stuk, zoals het decor dat enkel een nieuwe lik verf kreeg, Sigrid Vinks als een sprookjesfiguurtje (een twaalfje, verwant aan de elfjes deze keer) en de figuur van de (vooral zeer op sexueel verkeer beluste) existentiële prins Jan Decorte. De travestie wordt niet door Decorte zelf waargenomen maar door "nieuw feit" Josse De Pauw, als inspekteur van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen.

Nog hernomen: het begin dat geen begin is ("sorry, maar er ontbreekt een akteur" is vervangen door "dit is echt te onnozel om op te voeren"), de beestjes (i.p.v. pinguïns deze keer Peter de olifant met de verschrikkelijke, vliegende slurfjes). Ook is er nauwelijks een samenhangend verhaal te bespeuren, er wordt herbegonnen en voortdurend gestopt, en de anarchie van dat procédé maakte het naar verluidt ook mogelijk de repetitietijd eveneens drastisch te bekorten.

Decorte breidt het stuk aan elkaar met zijn luidkeelse en vals gezongen schlagers, en hij wordt daar steeds beter in. Op de beste ogenblikken benadert zijn motoriek praktisch die van Herr Seele met zijn song "De klootzak van Honolulu". Indien U het nog niet doorhad, dit is dus om te lachen allemaal. Slapstick, absurde humor en flauwekul stijl Kamagurka.

Dat Decorte ondertussen evenveel met u zit te lachen als u met hem, geeft de voorstelling, ondanks een aantal geslaagde vondstenden tot in het belachelijke doorgedreven dubbelzinnige

woordspelletjes, een nogal kleffe smaak. Hij maakt het zichzelf toch wel heel erg gemakkelijk. Maar als U zich daar niet aan wenst te storen valt er nogal wat te lachen.